29/11/2020

Ο Άγιος Φιλούμενος και το μαρτύριό του

/ Βίοι Αγίων

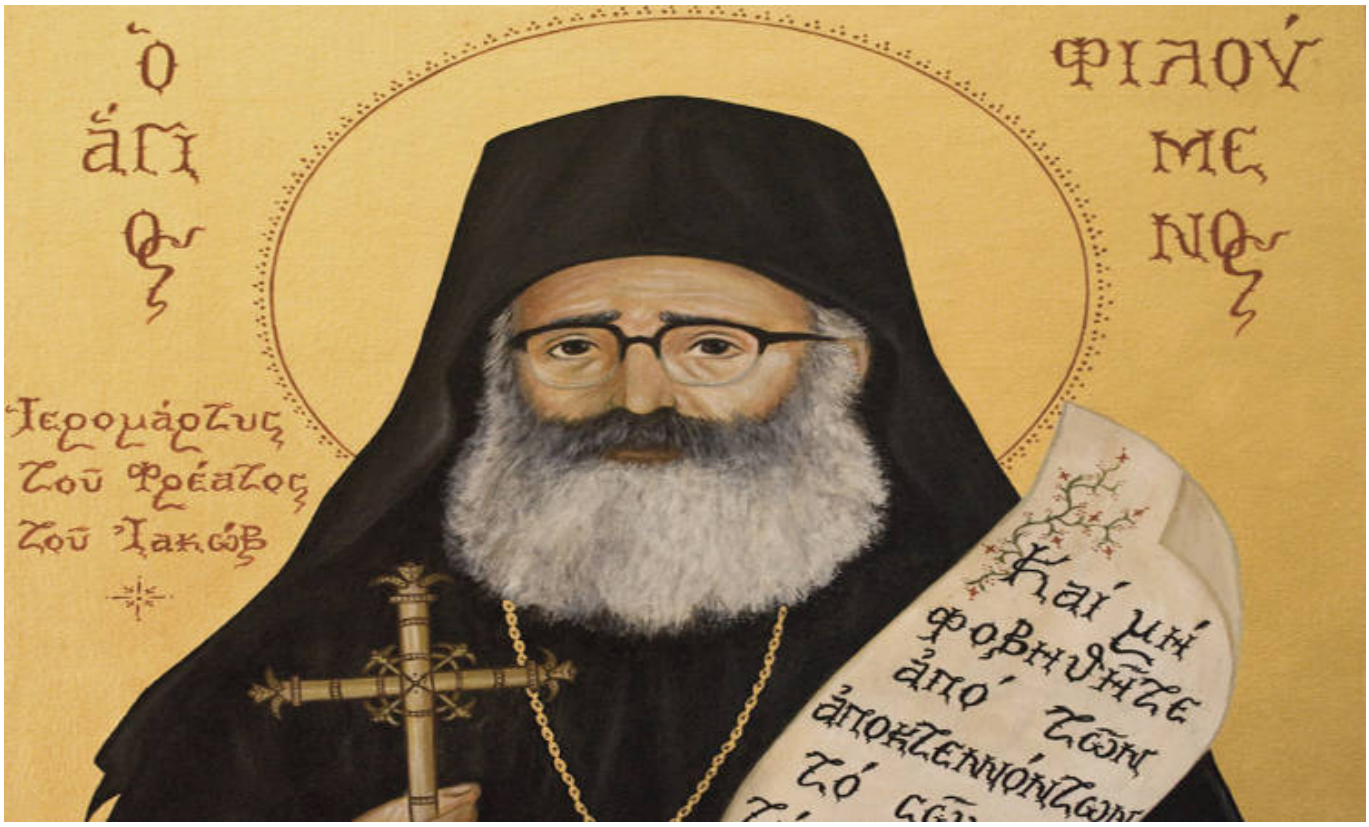

Σήμερα τιμούμε τη μνήμη του Αγίου Νικολάου Αρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης, του Αγίου Μάρτυρος Φιλουμένου, που έζησε τον 3ο αιώνα στη Λυκαονία και του Ιερομάρτυρα Φιλουμένου του Κυπρίου, που μαρτύρησε στο προσκύνημα του Φρέατος του Ιακώβ το 1979. Τιμούμε επίσης τη μνήμη του Αγίου Παραμόνου και άλλων 370 Χριστιανών, που μαρτύρησαν μαζί του, κατά τα μέσα του 3ου αιώνα, στο μεγάλο διωγμό του αυτοκράτορα Δεκίου.

Ο Άγιος ιερομάρτυρας Φιλούμενος γεννήθηκε στην Λευκωσία, στις 15 Οκτωβρίου 1913. Μαζί με τον δίδυμο αδελφό του, τον π. Ελπίδιο, από μικροί ξεχώρισαν για την αγάπη που είχαν προς τον Θεό και γι’ αυτό άναψε μέσα τους η επιθυμία να γίνουν μοναχοί.

Το 1927, σε ηλικία μόλις 14 ετών αναχώρησαν και οι δυο για την Ιερά Μονή Σταυροβουνίου, αφού πήραν την ευχή του πνευματικού τους, αλλά και των ευλαβών γονέων τους. Εκεί έμειναν 6 περίπου χρόνια, όταν ο Έξαρχος του Παναγίου Τάφου τους πήρε για να φοιτήσουν στο Γυμνάσιο του Πατριαρχείου στα

Ιεροσόλυμα, όπου βρέθηκαν το 1934, μαθητές στην Σχολή της Αγίας Σιών. Το 1937 εκάρησαν μοναχοί παίρνοντας ο Σοφοκλής το όνομα Φιλούμενος και ο Αλέξανδρος το όνομα Ελπίδιος. Ο π. Ελπίδιος έφυγε από την Αγία Γη, υπηρετώντας σε άλλους τόπους. Ο Άγιος Φιλούμενος παρέμεινε στα Ιεροσόλυμα για 45 συνεχή χρόνια, μέχρι το μαρτύριό του.

Το 1943 χειροτονήθηκε πρεσβύτερος και αφού πέρασε από διάφορες διακονίες μέσα στο Πατριαρχείο και διορίσθηκε σε διάφορες θέσεις υπηρετώντας πάντοτε με ευθύνη και φόβο Θεού και με πολύ αγάπη προς τους αγιοταφίτες πατέρες, στις 8 Μαΐου του 1979 μετατέθηκε στο Φρέαρ του Ιακώβ όπου υπηρέτησε μέχρι το μαρτυρικό του θάνατο, στις 29 Νοεμβρίου του ιδίου έτους. Εκεί όμως, αντιμετώπιζε πολλά προβλήματα από φανατικούς Εβραίους που συνέχεια τον απειλούσαν ότι αν δεν εγκαταλείψει το Φρέαρ και πάρει τις εικόνες και τον Εσταυρωμένο να φύγει, θα τον σκοτώσουν. Εκείνος όμως απαντούσε ότι δεν θα εγκαταλείψει ποτέ το προσκύνημα, αλλά ότι ήταν έτοιμος ακόμα και να μαρτυρήσει, ως πιστός φύλακας αυτού.

Το απόγευμα της 29ης Νοεμβρίου του 1979, ημέρα της μνήμης του Αγ. Μάρτυρος Φιλουμένου, φανατικοί Εβραίοι μπήκαν στο χώρο του Φρέατος του Ιακώβ κι ενώ ο Άγιος τελούσε τον Εσπερινό, του επιτέθηκαν με τσεκούρι, τον κακοποίησαν και τέλος τον σκότωσαν. Το μαρτύριό του ήταν φρικτό, γιατί οι δήμιοί του τον χτύπησαν αλύπητα στο πρόσωπο και του έκοψαν τα δάχτυλα του δεξιού του χεριού. Στη συνέχεια βεβήλωσαν την Εκκλησία και το Σταυρό κι έριξαν μια χειροβομβίδα καταστρέφοντας τον χώρο. Είναι συγκλονιστική η μαρτυρία του π. Σωφρονίου που παρέλαβε το τίμιο λείψανο του μάρτυρα για να το ντύσει και να το ετοιμάσει για την ταφή, ότι παρέμεινε 5 μέρες μετά το μαρτύριό του ζεστό και εύκαμπτο και «βοήθησε» το Γέροντα Σωφρόνιο για να τον ντύσει. Συγκλονιστική είναι επίσης η μαρτυρία του κατά σάρκα αδελφού του π. Ελπιδίου, που αν και μίλια μακρυά, άκουσε τη φωνή του π. Φιλουμένου να του λέγει: «Αδελφέ μου με σκοτώνουν προς δόξαν Θεού. Σε παρακαλώ μην αγανακτήσεις».

Η Εκκλησία τον τιμά ως άγιο στις 29 Νοεμβρίου και το ευωδιάζον και θαυματουργό σκήνωμά του βρίσκεται εντός του νέου τρισυπόστατου μεγαλοπρεπούς ιερού ναού που χτίστηκε στο Φρέαρ του Ιακώβ, επ’ ονόματι της Αγίας Φωτεινής της Σαμαρείτιδος, του Αγίου Φιλουμένου και του αγίου Ιουστίνου.

Ο Άγιος Παράμονος

Ο Άγιος Παράμονος και οι υπόλοιποι μάρτυρες είχαν συλληφθεί και βρίσκονταν φυλακισμένοι κοντά στον ποταμό Τίγρη. Συνέπεσε τότε να πραγματοποιούνται στην περιοχή εκείνη τελετές προς τιμήν της αιγυπτιακής θεάς Ίσιδος, στις οποίες

πρωτοστατούσε ο φανατικός ειδωλολάτρης άρχοντας Ακυλίνος, με εντολή του οποίου, οι φυλακισμένοι οδηγήθηκαν μπροστά στους ειδωλολατρικούς βωμούς και τους ζητήθηκε να πάρουν μέρος στις θυσίες.

Η άρνησή τους και η ταυτόχρονη ομολογία του Χριστού εξαγρίωσε τον Ακυλίνο, που διέταξε τους στρατιώτες να τους κατασφάξουν. Με τον τρόπο αυτό έλαβαν οι μακάριοι τα στεφάνια του μαρτυρίου.